

03 07 2019

Баъд аз ба даст овардани Истиклолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон 9 сентябри соли 1991 равишҳои ноҳамвору бесубот кишварро рӯз ба рӯз ба самти норавшану гирдоби ноором наздиктар менамуд. Вазъият то чое расид, ки ҷанги таҳмилии шаҳрвандӣ оғоз шуда, бар асари он беш аз 150 ҳазор нафар қурбон ва наздик ба як миллион нафар ғуреза шуданд.

Вазъият ба майдон омадани пешвои сиёсиеро талаб мекард, ки бояд муҳимтарин сифатхоро доро бошад ва ниёзи мардумро хуб дарк намуда, аз рӯи манфиату арзишҳои умумимиллӣ амал намояд, ба маҳдудият ва маҳалгарой роҳ надода, ҷаҳонбинии васеъ, дурандешии сиёсӣ ва иродаи қавӣ дошта, дар амалӣ гардидани сиёсати давлатӣ собиткадам бошад.

Вакилони мардумӣ ин сифатхоро дар симои Эмомалӣ Раҳмон дарёфтанд ва моҳи ноябри соли 1992 дар Иҷлосияи 16 - уми Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ин шахсияти барҷастаро Раиси Шӯрои Олӣ – Сарвари давлат интихоб намуданд. Пешвои миллат дар даврони ба ҳайси Роҳбари сиёсӣ фаъолиятро оғоз карданд, ки Тоҷикистон бо нооромии сиёсӣ рӯ ба рӯ гардида буд.

Дар чунин лаҳзаи тақдирсоз ба эътидол овардани вазъи қори басо мураккаб буд. Масъулияти ҳифзи манфиатҳои миллӣ Сарвари давлатро ба интихоби тарзу усули ғайримуқаррарии фаъолият ва ҳасурона водор кард. Эмомалӣ Раҳмон вазифаҳои аввалиндарачаро муайян карда, барои ҳалли он кӯшиши беандоза ба ҳарч доданд. Тавре

маълум, вазифаи нахустин хомӯш намудани оташи чанг ва аз муковимати мусаллаҳона ба гуфтушуниди натиҷабахш оғоз кардан муқаррар гардид. Дуюм, гурезаҳо ва муҳочирони иҷборӣ бояд ба Ватан ва ҷои зисти доимашон баргардонда мешуданд. Ҳамзамон, масъалаи таъмини қонуният ва таъмини мардум бо маводи озуқа ҷораҳои таъҷилӣ андешида шуда, бояд тавачҷуҳи ҷомеаи ҷаҳонӣ ба мушкили Тоҷикистон ҷалб карда мешуд.

Аз ҷониби Раиси Шӯрои Олӣ мухтарам Эмомалӣ Раҳмон Консепсияи ваҳдати миллӣ пешниҳод шуд, ки барои амалӣ сохтани он ба нуруи созанда ва тамаддунгарои ҷомеаи тоҷик тақия намуда, тамоми истеъдоди сиёсии ҳудро баҳри овардани сулҳ ба Ватан равона намуданд. Бо ин мақсад солҳои 1994 – 1997 ҳафт даври гуфтушунид байни тоҷикон, аз ҷумла: дар шаҳри Москва (даври 1 ва 7), дар шаҳри Техрон (даври 2, 6 ва 8), дар шаҳри Исломобод (даври 3), дар Алмаато (даври 4) ва дар Ашқобод (даври 5) гузаронда шуда, 27 июни соли 1997 дар шаҳри Москва Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ ба имзо расид.

Фаъолияти минбаъдаи ин сиёсатмадори сатҳи ҷаҳонӣ нишон дод, ки ҳадафу вазифаҳои дарпешгузошта, пурра иҷро гардида, дар роҳи ба даст овардан ва мустаҳкам намудани сулҳу ваҳдат, барқароркунии низоми сиёсӣ, тамомияти арзӣ ва эҳёи ҳудушноси миллӣ корҳои судманд анҷом ёфтанд.

Дар раванди фаъолияти сарвариашон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон барои рушду инкишофи сиёсати дохилӣ ва хориҷии кишвар тадбирҳои боварибахшу ташаббусҳои ҷаҳониеро анҷом доданд, ки дар иртибот ба онҳо эътибори байналмилалӣ Тоҷикистони азиз таҳким ёфт. Ин буд, ки мардуми шарафманди тоҷик ба Сарвари ҳеш унвони Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллатро сазовор донистанд.

Ҳоло раванди ташаккулёбии мактаби сарвари Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон на танҳо барои шаҳрвандони кишвар, балки барои тамоми тоҷикони дунё мактаби навест, ки дар сарҷамъ намудани тоҷикон, рушду инкишоф, муаррифии тоҷику тоҷикистониён ва кишвари азизамон нақши муҳим дорад.

Пешвои миллат дар раванди барқарор намудани сулҳу ваҳдати миллӣ борҳо даъват ба амал оварда, изҳор доштанд: «То он даме, ки мо сулҳ ва оромиро дар ҳонаи худ барқарор накунем, то он даме, ки яроқхоро нагузорем ва ба меҳнати созандагӣ оғоз набахшем, ҳеч як қувва аз берун наметавонад, ки вазъияти моро беҳтар намояд. Биёед гунаҳкорнамоии тарафайнро хотима бахшем, тамоми ҷиҳатҳои манфии гузаштаре фаромӯш созем, яроқхоро гузорем, ҳамчун бародар дасти якдигар гирем ва ба меҳнати созандаи ороишта оғоз намоем».

Дарвоқеъ, Президенти кишвар тамоми қувваи ҳудро ба катъ намудани муҳолифати шаҳрвандӣ ва ба даст овардани сулҳ равона намуда, сатҳи баланди эътироф ва эҳтироми аҳолиро сазовор ва Сарвари сиёсии умумимиллӣ гардиданд.

Аз ин лиҳоз, моро зарур аст, ки барои рушду ояндаи давлату миллати худ ва фароҳам овардани шароити хуби зиндагӣ барои наслҳои минбаъда аз ин неъматҳои пунарзиш истифода намуда, бо ҳамдигар дасти ба даст дар атрофи Пешвои худ муттаҳид бошем ва сулҳу озолии Тоҷикистони азизамонро ҳамчун гавҳараки ҷашм хифз намоем.

Дилшод ДАВЛАТЗОДА,
мутахассиси пешбари бахши ёрдамчи
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
оид ба масъалаҳои ҳуқуқӣ,
унвонҷӯи шуъбаи сиёсатшиносии
Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи
Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон